

faa dem fremmede. Og jeg tror, at det vilde være et ubehageligt Ansvar, vi paa-tog os, hvis vi skød Sagen ud blot et Aar, idet man aldrig ved, hvilke Stridigheder der kan komme op i Mellemtiden, eller hvilke Stridigheder der muligvis kunde være afværgede ved Hjælp af netop de Lovforanstaltninger, her er Tale om. Jeg skal derfor paa det bedste anbefale disse Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Broberg: Da den daværende Indenrigsminister Berg i August 1908 stillede Forslag om Nedsættelse af et Fællesudvalg til Udarbejdelse af en Betænkning om Voldgiftsretterne, syntes det, at Indenrigsministeren havde en lykkelig Haand, idet dette Fællesudvalg gik til Arbejdet med næsten uanet Samstemmighed og udførte sit Arbejde i forholdsvis kort Tid. Dette, at begge disse to store Organisationer, Arbejdsgivernes og Arbejderforbundenes, kunde mødes i dette fælles, at Staten maa træde til for at afstive det Arbejde som gøres fra disse Organisationer for at faa den rigtigste mulige Udvikling af Forholdene, er i og for sig den største Anbefaling, Sagen kan faa. Vel er det saa, at disse store Organisationer have aftvunget hinanden saa megen Respekt, at det nok kan siges, at det ene Sværd nu og da har holdt det andet i Skeden, men vi have dog nu og da og ogsaa nu for Tiden set Arbejdsstridigheder i Form af større eller mindre lokale Strejker, Trusler om store Strejker o. s. v. Jeg kan ikke undlade at nævne, at det jo ser lidt underligt ud, at samtidig med, at der høres velbegrundede Klager over Arbejdsløshed, stilles der forøgede Krav om større og større Tilskud fra det offentlige til Arbejdsløhedskasserne, og samtidig strejkes der — ja, det er maaske for meget at sige over en lav Sko, men der er dog næsten Strejker uafbrudt i vort lille Samfund. Derved øges Arbejdsløsheden, og naar Lønkruen Tid efter anden faar en Omdrejning, hvad gør saa det? Det er utvivlsomt, at det hemmer Foretagsomhedslysten hos Mænd og Institutioner, som havde Villie og Evne til at ville sætte Ting i Scene.

Denne Voldgiftsret kan ikke hindre en Fortsættelse af disse Ting, men det har dog været disse to store Organisatio-

ners Opfattelse, at en saadan Voldgiftsret vilde være en Faktor, som kunde faa en noget regulerende Virkning overfor disse Forhold. Derfor synes det mig værd at støtte den ogsaa fra dette høje Tings Side. I Folketinget har man kun givet det Forslag, som den højtærede Minister fremlagde, et Par redaktionelle Ændringer. Min alvorlige Henstilling til dette høje Ting skulde være, da de to Organisationer kun have givet deres Tilslutning til netop disse bestemte Forslag, at man da vil paa-skønne dette, at saa modstridende Anskuelser, som de to af mig nævnte Faktorer, saa enstemmigt have givet Sagen deres Tilslutning, og at man ikke fra dette høje Tings Side vil ved at stille Ændringsforslag lægge sig hindrende i Vejen for, at Forslaget kan blive ophøjet til Lov. Det, der her foreligger, er jo en Forsøgslov. I de følgende 5 Aar vil Livet belære os om, hvorledes der til sin Tid skal fortsættes paa denne Bane.

Jeg vil altsaa gerne give Lovforslaget min bedste Anbefaling.

Bramsen: Naar vi til daglig Brug tale om Uoverensstemmelser eller Stridigheder i Arbejdsforhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, saa tænke vi paa enhver Konflikt, som Arbejdsforhold kunne bringe med sig. Men naar vi træde det Spørgsmaal noget nærmere, finde vi snart, at disse Uoverensstemmelser falde i to store fra hinanden principielt adskilte Hovedafdelinger. For det første de Stridigheder og Uoverensstemmelser, som skrive sig fra Forstaaelse af eller Spørgsmaal om Overholdelse af saadanne Arbejdskontrakter, som allerede ere *bestaaende* mellem Parterne, og dernæst saadanne, som dreje sig om *fremtidige* Arbejdskontrakter, om Indgaaelse af nye Aftaler eller om Fornyelse, med eller uden Forandringer, af allerede bestaaende Aftaler. Den første Afdeling af Arbejdsstridighederne omfatter kun rene Retsspørgsmaal, rene Retsstridigheder. Om en Kontrakt i Arbejdsforhold er opfyldt, overtraadt eller misligholdt, er ikke væsensforskelligt fra, om en anden Kontrakt i det øvrige borgerlige Liv er bleven Genstand for Overholdelse eller Misligholdelse. Det er altsaa givet, at Arbejdsgiverne og Arbejderne have den samme Ret